

По слѣдствие дадено-то ѝ отъ бѫлгарски-тѣ прѣдставители опровождение, за да поуспокой бѫлгарския народъ и да отмахне лошаво-то му впечатление поради базността и нерѣшителността ѝ да уважи законни-тѣ му искания, Висока-та Порта заповѣда да се вѣрнѣтъ въ Цариградъ заточени-тѣ бѫлгарски владици Иларионъ и Авксентий. Тѣ се вѣрнахъ въ Цариградъ прѣзъ мѣсецъ Септемврия, сѫща-та 1864 год., посрѣдната тѣржественно отъ всички-тѣ цариградски бѫлгаре. Владици тѣ се установихъ въ метоха при бѫлгарския храмъ, ала подиръ три дни, по настояваніе-то на грѣцкия патриархъ, правительство-то имъ заповѣда да си избератъ друго място въ Цариградъ за живѣяніе. Тѣ си избрахъ предмѣстие-то Ортакюй, на дѣсния брѣгъ на Босфора⁽⁶²⁾. Патриархъ-тѣ поиска да се забрани на владици-тѣ да дохождатъ и на бѫлгарския храмъ, ала Висока-та Порта не уважи това негово исканіе. Пловдивский Паисий, както се каза на стр. 104, остана да живѣе на островъ Халки дори до 1870 год.. когато правительство-то издаде ферманъ за учрѣждение-то на Бѫлгарска та Екзархия. Паисий се помина на 25-и Февруария 1872 год. До свѣршиваніе-то на година-та почти нищо се не вѣрши. На 1-и Февруария 1865 год. се помина владика-та Авксентий, а на 2-и, сѫщия мѣсецъ, биде погребенъ най-тѣржественно.

Бѫлгарски-тѣ представители подадохъ отново заявление на Висока-та Порта за отдѣление Бѫлгарска-та Черкова отъ грѣцка-та. Министръ-тѣ на вѣнчани-тѣ работи и исповѣданія-та имъ обяви, че тѣхно-то заявление ще се разглѣда и ще се види да ли ще може дя се исполнити желаніе-то за отдѣление, а по-какъсно имъ каза, че правительство-то ще се опита още еднаждѣ да помири бѫлгаре-тѣ и грѣци-тѣ и че то вече напомнило на патриархия-та какво тя трѣбва да поглѣдне по- внимателно на бѫлгарски-тѣ искания. Нѣ едва прѣзъ мѣсецъ Ноемврия захвана пакъ да се говори за помиряваніе между бѫлгаре и грѣци. Четирима богати грѣци, отъ които двама-та грѣцки подданици и единий френски, дойдохъ въ метоха при бѫлгарския храмъ и поискале да се споразумѣятъ съ бѫлгарски-

(62) Слѣдъ като се издаде ферманъ за учрѣждение-то на Бѫлгарска Екзархия, Ортакюй стана срѣдище на бѫлгарско-то черковно самоуправление и място за живѣяніе на всички-тѣ бѫлгарски владици и на много знатни бѫлгаре.